

SÁÐIÐ

Lagt til rættis:
Oddbjörg
Poulsen

JESUS grøðir hin blindu Bartimeus

Bartimeus æt ein blindur biddari, sum sat við vegin á døgum Jesusar. Ein dagin hoyrði hann eini góð tíðindi. Nøkur fólk, sum gingu framvið honum, har sum hann sat, tosaðu um at Jesus skuldi koma framvið beint har sum hann sat. Og nú varð hann spentur, tí hann visti, at Jesus hjálpti teimum menniskjum, sum vildu koma til Hann.

Tá ið Jesus gongur tætt framvið Bartimeus, so byrjar hesin blindi at rópa: »Sonur Dávids, Jesus, miskunna mær«, tí hann vildi so fegin at Jesus eisini skuldi hjálpa sær, eins og Hann hevði hjálpt so nógvum øðrum. Men fólkini har søgdu við henda blindu: »Sit ikki har og rópa so, ikki órogevja Jesus«, men Bartimeus legði einki í hvat ið fólkini søgdu, nú var Jesus á leið hansara, og nú vildi hann sleppa til Jesus, so hann kundi verða grøddur. So hann gavst ikki, men fór heldur at rópa enn harðari: »Sonur Dávids, miskunna mær!« Tá steðgaði Jesus og bað onkran rópa tann blindu yvir til sín. Tá var Blindi Bartimeus glaður. Hann tonkti allarhelst, — eg visti, at Jesus ikki bara fór at biðja meg tuga, so sum onnur siga við meg.

Hann skundaði sær upp á fótur og rann tað hann var mentur. Jesus spurdi hann nú: »hvát vilt tú at eg skal gera fyri teg«. Og tann blindi svaraði Jesu: »At eg kann fáa sjón mína«. Tá segði Jesus við hann: »Trúgv tin hevur frelst teg«.

Við tað sama fekk hann sjónina, og hann fylgdi Jesu eftir.

Tú kanst senda inn eina mynd um hesa søguna, um tú vilt, so fara vit at prenta hana í blaðnum tá ið tað er pláss fyri tí.

Kanska tú teknað tá tann blindi sat við vegin og biddaði, ella tá ið fólkini royndu at steðga honum, og bóðu hann tuga, ella tú teknað tá ið hann hevur fingið sjónina, og hann fylgir Jesu á leið.

Ella — tú kanst finna uppá okkurt sjálfur.

Merk brævbjálvan: Sosialurin, Sáðið, 160 Argir.

Hugmyndir

Kaj Hansen, Runavík
f. 15/09-64 — d. 24/07-91

Kaj hevur nú, bert 26 ára gamal, latið eygu síni aftur á evsta sinni. Vit komu at kennast einaferð, vit vóru inni á Blákrossheiminum. Hóast vit ikki hava kenst í so langt áramál, so hevdu vit longu knýtt fóst vinarbónd. So boðini um at Kaj var slóknadur, slóu meg dygt.

Hesi ófrættabøð fekk eg seinnaftan mikudagin 24. juli, sum hann var farin um náttina. Ikki kann sigast, at boðini komu vanliga til min. Tí henda sama dagin kom eg í tos við nøkur, sum eg kenni. Hesi kendu eisini Kaj. Og hissin spurdi eg tey, hvussu mundi vera vorðið við Kaj. »Kaj er deyður« varð svarið. — »Farin« hevði sœmt seg betur at sagt. — Hetta fekk eg ikki at bera til. Tí seinast, tá ið Kaj og eg tosaðu við hvønn annan, tókstist alt at vera í lagi hjá honum.

Hann var eisini í góðum lag. Kaj var niðri, tosaði var í telefon. Hetta mundi vera í mars ella april. Kaj segði, at hann ætlaði sær aftur til Føroya skjótt. Vit gleddu okkum til at siggjast aftur.

Tá ið eg fekk orðið aftur fyri meg, so vildi eg fáa at vita, um tíðindini

vóru eftirfarandi. Hóast onkur helt seg kunna lita á tíðindini, so segði onkur annar seg eina ferð at hava hoyrt deydabøð um seg sjálfan. Hetta gav mær nakað av linna.

Men á middegi 26. juli so kunngjórði útvarpið andlát ið av Kaj. Eyguni vóru ikki turr nú. Og hendingar og myndir streymaðu frma fyri meg. Kaj og eg kendust so mikið væl, at trongdin fær meg til at skriva nøkur orð um Kaj.

Tann, ið kendi Kaj, veit, at Kaj var litillatáður. Vit plagdu av og á at tosa um liv og lag. Onkuntíð kom Kaj inn á tær forðingar, sum vóru á hansara livsleið. Ikki var alt so tespiligt í livi hansara. Tí kom tað eis-

ini fyri, at hann segði seg at gleðast til lötuna, tá ið hann kom at møta hini vøkru kvirruni og hitt æviga frælsið. Kaj segði seg eisini at siggja ljóst uppá livið og framtíðina.

Kann bert minnst einaferð, at Kaj ilskaðist av eini misskiljing okkara millum. Hann skuldi til at langa mær ein, men eg fekk eitt klapp á vangan istaðin. Løtu seinni segði hann lægmæltur: »Tú mást bera yvir við mær, eg eri so snarsintur«. Og so var alt í lagi.

Kaj kendist fyri annað enn at ilskast. Tí mangantá ið Karl kom í nánd, so kundi hann fáa tegn og tyngd til gleði og gleim. Og framvegis er tað sum hansara hjartaligi látur hoyrist. Tá ið boðað var til borðennis, kort ella bobb og annað, so var hann altíð biðin fyrst, um hann var hjá staddur. Hann bar seg sjáldan undan. Altíð gekk tað livliga fyri seg, tá Kaj var uppi.

Kaj var takksamur. Mangan takkaði hann øðrum fyri litið og lætt. Hann gloymdi ongantíð Blákrossheimið. Kaj hevði mangt gott at bera bæði starvs- og búfólki, sum hann kendi frá Heiminum. Hann spardi

seg ikki fyri at siga alt gott um Sólborg og Marjun. Vanliga segði hann mamma við Marjun.

Kaj var eisini errin av at eiga eina dóttur, Marthu. Hann var góður við hana. Einaferð kom eg á vitjan, ímeðan Kaj hevði dótturina. Og týðiliga sást, hvussu væl dóttir og faðir hóskaðu saman. Og hugaligt var at siggja tey stuttleika sær bæði í leiki og lötum.

Hann helt nógv av Eyðnu og hennara familju, ikki minst av mammu hennara. Hann hevði eisini gott at bera foreldrum og systkjum.

Nú er Kaj farin til hvíldar. Kanska er tað betri fyri Kaj, at hann er sloppin, um honum longdist at sleppa burtur. Men sum trúgvandi við áliti á Gud og orð Hansara, so hava vit vónina um at siggja Kaj aftur hinumegin, tá ið vit tann eina dag øll somul skulu risa upp av nýggjum.

Til tykkara, ið eftir sita, foreldur, systkin, Marta og Eyðna, og sum stóðu Kaj nær, skulu vita, at ikki eru vit so fá, ið hava samkenslu við at tit hava mist ein av tykkara kæru, tí vit hava mist ein av okkara bestu vinum, og eingin kann koma í hansara stað, so tómligt er, nú Kaj ikki longur er okkara millum. Kaj gloyma vit ongantíð, men varðveita hann í hjarta og minni okkara. Við hesum lata vit Kaj hvíla í friði og náðum. Gud signi minnið um Kaj.

Jákup Jóhannes

Prógv

Tordis Klein Olsen, Vestmanna, hevur fingið lærubræv í Skrivstovuyrkningum — yvirhøvdur (All-Round).

Hon lærði hjá Føroya Landfúta, Tórshavn og lærumeistari var Heðin Mikkelsen.

Inge Merete Katrin í Brekkunum, Klaksvík hevur fingið sveinabræv sum Handilsslaktari. Hon lærði hjá Miklagarði, Tórshavn. Lærumeistari var Jørgen Jørgensen.

Jákup Petur Gaardlykke, Lamba, hevur fingið sveinabræv sum Maskinsmiður. Hann lærði hjá Mekanik, Saltangará. Lærumeistari var Ernst Rasmussen.

Rasmus Johannesen, Seldarfirði, hevur fingið

sveinabræv sum Maskinsmiður. Hann hevur lært hjá P/F Skipasmiðjuni Føroyar, Skála. Lærumeistari var Jóhan Ler-vig.

Jaspur Jacobsen, Fuglafirði, hevur fingið sveinabræv sum Maskinsmiður. Hann lærði hjá P/f Fuglafjarðar Mek. Verkstaði, Fuglafirði. Lærumeistari var Jóhannes Øregaard.

Niels Juel Olsen, Tórshavn, hevur fingið sveinabræv sum Maskinsmiður. Hann lærði hjá P/F Tórshavnar Skipasmiðju, Tórshavn. Lærumeistari var Torbjørn Holm.

Dan Kjelnæs, Klaksvík, hevur fingið sveinabræv sum Elektrikari. Hann hevur lært hjá P/f Leivur Østerø, Klaksvík. Lærumeistari var Torkil Heine-sen.

VALUTAKURSIR

		6.9	Ultimo síðsta mán.
USA	Dollari ..	670,50	672,30
Bretland	Pund ...	1136,20	1134,25
V-Týskland	Markur ..	385,75	386,04
Svøríki	Króna ..	106,27	106,35
Noreg	Króna ..	98,73	98,81
Frakland	Frankur ..	113,55	113,69
Belgia	Frankur ..	18,745	18,767
Sveits	Frankur ..	439,00	441,80
Holland	Gyllin ...	342,55	342,73
Italia	Liri	0,5173	0,5173
Finnland	Markur ..	158,52	158,65
Ísland	Króna ..	11,10	11,10
Eysturriki	Skillingur	54,840	54,870
Spania	Pesetas ..	6,192	6,203
Portugal	Escudos ..	4,5120	4,5130
Kanada	Dollari ..	58830	589,00
Japan	Yen	4,9290	4,9160
Írland	Pund ...	1032,00	1033,00
Grikkaland	Drakmur	3,4920	3,4940

Kelda: Føroya Sparikassi